

ת"ד 7/12/21 - מדינת ישראל נגד יהודה מרום

בית משפט השלום לתעבורה בירושלים

ת"ד 7-12-21 מדינת ישראל נ' מרום

25 ינואר 2023

לפני כבוד השופט ניר נח숀
המאשימה
מדינת ישראל

-נגד-
הנאשמה
יהודית מרום

nocchim:

עו"ד ניצן בלולו - ב"כ המאשימה

עו"ד ידיד לוי - ב"כ הנאשמת

הנאשمت

הכרעת דין

בהתאם למצוות סעיף 182 לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח חדש], תשמ"ב-1982 אני מודיע כי מצאתि לזכות את הנאשמת מהעבירות המוחסנות לה בכתב האישום וזאת מחמת הספק.

האישום:

1. נגד הנאשמת הוגש כתב אישום המיחס לה אחירות לגרימת תאונת דרכים בעבירות של אי מתן אפשרות להולך רגלי להשלים מעבר ח齐יה בבטחה - עבירה לפי תקנה 67 א לתקנות התעבורה, תשכ"א-1961, נהיגה בקלות ראש - עבירה לפי סעיף 62 (2) לפקודת התעבורה [נוסח חדש], תשכ"א-1961, התנהגות הגורמת נזק - עבירה לפי תקנה 21(ב)(2) לתקנות התעבורה, תשכ"א-1961, גרימת חבלה של ממש - עבירה לפי סעיף 38 (3) לפקודת התעבורה [נוסח חדש], תשכ"א-1961.

2. על פי עובדות כתב האישום המתוקן, ביום 28.7.2021 בשעה 22:21 או בסמוך לכך, נהגה הנאשמת,

עמוד 1

© verdicts.co.il - פסק דין

וילידת שנת 1944, במכונית מסוג "סובארו" מספר רישוי 314-68-601 (להלן: "הרכב") ב-"כיכר חילילם", מכיוון רחוב " יצחק ניסים" לכיוון רחוב "הראל" במברשת ציון.

באוטו מקום מוצב בהמשך הדרך בכיוון נסיעת הנואשת מעבר ח齐יה מסומן, שלפניהם מוצבים תמרורי 306. באותו שעה הלכה גב' בתיה שבבו, וילידת 1959 (להלן: "הולכת הרגל") ב- "כיכר חילילם" ברחוב "הראל" והחלה לחצות את הכביש במעבר ח齊יה מצד שמאל לצד ימין, מכיוון נסיעת הנואשת. באותו נסיבות, נהגה הנואשת ברכב הנ"ל בקלות ראש, בכרך שלא האטה בהתקרבה למעבר בח齊יה, לא הבדיקה מעוד מועד בהולכת הרגל, לא אפשרה לה לסייע את חציית מעבר הח齊יה בביטחון וגרמה לתאונת בכרך שפגעה בה. כתוצאה מהתאונה נחבלת הולכת הרגל חבלה של ממש בכרך שנגרם לה שבר בפרק ירך ימין. הולכת הרגל אושפזה בבית החולים "עין כרם" לצורכי הליך ניתוחי לקיבוע השבר והזירה סגורה של השבר בפרק ירך ימין.

3. ביום 11.1.22 כפירה הנואשת במייחס לה. הנואשת לא כפירה בכרך שנגעה ברכב בזמן ובמקום, אלא, כפירה בכרך שהולכת הרגל חצתה את מעבר הח齊יה מימין לשמאל כיוון נסיעתה (לאחר מכן, כתב האישום תוקן באופן שצווין כי הולכת הרגל חצתה את מעבר הח齊יה משמאלי לימין). לטענת הנואשת רכבה כלל לא פגע בנואשת אלא, ככל הנראה, פגע בה רכב אחר. לפי גרסת הגנה, רכבה של הנואשת, ככל הנראה, עלה על תיק או שקיית של הולכת הרגל שנשאה אותם עברו לקרות התאונה שנפלו על הכביש. הנואשת מודה בחבלות שנגרמו להולכת הרגל בעקבות התאונה כפי שתוארו בכתב האישום.

פרשת התביעה:

4. **עת/1 - הולכת הרגל הנפצעת - גב' בתיה שבבו** העידה בפני. באמצעות העדה הוגש הודיעותיה במשפטה (**ת/1**) ו-**(ת/2)** כמו כן, הוגש התיעוד הרפואי בגין נזקי הגוף שנגרמו לה (**ת/3**). העדה, אישת מבוגרת בשנות השישים לחיה. על פי עדותה באותו מועד ירדה מאוטובוס בתחנת "מרכז הספרות מבשרת ציון" כאשר בידה הימנית אחזה תיק שחור ובידה השמאלית סל קניות. הולכת הרגל חצתה שני מקטעים של מעבר הח齊יה בשלום ואולם במעבר הח齊יה השלישי שלישית נפגעה מרכב גדול בצד ימין שהגיע מרחוב "ניסים יצחק" ונינה לרחוב "הראל". לדבריה, כאשר היא חצתה את מעבר הח齊יה מצד הרכב היה מצידה הימני. לאור דברים אלה, ניתן להבין כי הולכת הרגל חצתה את מעבר הח齊יה מצד שמאל לימין כיוון נסיעת רכב הנואשת. לדבריה, הרכב פגע בה פעמיים. מהפגיעה הראשונה היא הצליחה לquam ואולם, הפגיעה השנייה הייתה חזקה ומיינקה יותר לטענתה. הולכת הרגל סימנה את מקום הפגיעה על גבי מעבר הח齊יה בתמונה שהוצגה לה (**ת/4**). על פי הצבעת הולכת הרגל בעדותה בבית המשפט (שכן, לא בוצעה פעולה הצבועה עם העדה בזירות התאונה) עולה כי היא הספיקה לחצות כמחצית משני נתבי הנסעה שהיו במעבר הח齊יה (בין הפס הלבן השלישי לרביעי המנסונים על גבי הכביש בין 7 פסים לבנים).

5. כמו כן, הוגשה תמונה להמחשה של כיוון נסיעת רכב הנואשת לפני הגיעו למעבר הח齊יה בו אירעה התאונה (**ת/5**). הולכת הרגל הבדיקה ברכב כדי עוזר לקרות התאונה. לאחר מכן, תיקנה עדותה

וצינה כי מדובר בכמה שניות. לדבריה, לאחר קרות התאונה ובהיותה שרואה על הכביש הנאשפת הגיעו להושיט לה עזרה או אז הולכת הרجل שאלת האם היא זו שפגעה בה והנאשפת השיבה על כך בחובב. העודה לא זיהתה את הנאשפת בהיותה נוהגת ברכבת האפור שפגע בה, אלא, ידיעתה כי היא זו שפגעה בה נבעה מכך ששמעה זו מהנאשפת עצמה. לדבריה, לאחר קרות התאונה הנאשפת התקשרה אליה לשאול לשולומה. בנוסף היא יעצה לה כי כדי שלא ליצור סיכון בעתיד לגרימת תאונות דרכיים נוספת אללה ללבוש בגדים שחורים בשעת חסיכה.

העודה שבה על עדותה כי היא הרגישה שתי פגיעות ואולם, לדידהשתי הפגיעות נגרמו לה על ידי רכב הנאשפת. בחקירהה הנגידית, העודה לא אישרה כי מסרה בהודעתה במשטרת כי הרכב שפגע בה הוא מסווג "ニسان". בנוספץ צינה כי החוקר במשטרת "כתב הכל על דעת עצמו". בהתאם ל-ג/1 רישוין הרכב של הנאשפת עסקין ברכבת מסווג "ソバアロ" בצבע כסף ולא אפור. תמונה הדמיה של רכב גודל מסווג "ニسان" הוגשה כ-ג/2. הולכת הרגל הכחישה מצב בו רכב אחר מסווג "ニسان" פגע בה ועמדה על דעתה כי הנאשפת היא זו שפגעה עם רכבבה בה. שכן, לדבריה, הנאשפת הוודתה בכך בפניה.

6. **עת/2 - רס"ר רץ כהן** - בוחן תאונות דרכיים העיד בפנוי. באמצעות העד הוגש דו"ח בוחן שנערך על ידו (ת/7). תצ"א של המקום (ת/8), סקיצה (ת/9), תרשימים (ת/10),لوح צלומים כולל סירטון (ת/11). דיסק סירטון (ת/12) , מזכיר (ת/13), מזכיר מיום 14.10.21 (ת/14), מזכיר מיום 29.09.2021 (ת/15), מזכיר (ת/16), מזכיר (ת/17), מזכיר מיום 29.07.2021 (ת/19), טופס הוודעה על זכויות והודעת נאשפת אחרתה (ת/19), דו"ח תובנות מצלמת גופ (ת/20).

7. דו"ח הבוחן (ת/7) - הבוחן הגיע לזירת התאונה בשעה 23:28 כשבה לאחר התרחשות התאונה ופגש את הנאשפת בזירה. אשר לתנאי מג האור צוין כי עסקין בשעתليل ראות מצוינת, תאורת רחוב תקינה בכיכר ובקרבתו. אשר לתנאי הכביש ומצבו עסקין בכביש אספלט תקין ויבש. אשר לשדה הרاياה נמדד שדה ראייה למעבר הח齐יה המצויר על הכביש תמרורי 306 ובעצע ניסוי עם שוטרת המדמה הולכת רגל הלבושה שחורה. נמדד מרחק של 35 מטרים כאשר שדה הראייה נבדק מכיוון רכב המגיע מתוך הכיכר. על גבי רכב הנאשפת לא נמצא נזק שאפשר לקשור לתאונה. תמרורי 306 ומעבר הח齊יה מצויים במקום.

הבוחן לא ערך שחרור של התאונה "מכיוון שנוהגת הרכב טעונה בחקירה ובשתח כי כלל לא ראתה את הולכת הרגל לפני הפגיעה אלא רק הרגישה מכיה מיימן. لكن אין מספיק נתונים על מנת לבצע שחרור".

בנוספץ ציין, כי על פי עדותה של הולכת הרגל היא חצתה במעבר הח齊יה מימין לשמאל על מנת להגיע לביתה במברשת ציון ונפגעה מהרכב. לבסוף מסכם הבוחן את מסקנותיו כדלקמן: "**על סמך כל הראיות בתיק נהוגת הרכב יכולה להבחן בהולכת הרגל כשהיא בקרבת מעבר הח齊יה, על המדרכה ועל מעבר הח齊יה ולן את הדעת**".

בחקירהה הנגידית, הבוחן אישר כי לא נמצא סימני ניגוב על רכב הנאשפת. כמו כן, לא נמצא נזק ברכב הנאשפת. לדבריו הבוחן לא בכל תאונה "מצאו סימנים אלה במיוחד אם התאונה התרחשה במהירות איטית".

הבוחן אישר כי על פי עדותה של הולכת הרgel היא חצתה את מעבר החציה משמאלי לימין כיוון נסיעת רכב הנאשמת. במצור שערק (**ת/18**) נראה כי שדה הראייה בוצע לפני הולך רגל העומד במדרכה מצד ימין ולא מצד שמאל. עובדה זו אינה מתיישבת עם דברי הבוחן כי הוא ביצע מבחן שדה ראייה להולכת רגל משני צידי הכביש.

.8. הבוחן ציין, כי כשהגיע לזרת התאונה בפרק זמן של כשעה לאחריה ושווחה עם הנאשمت לא נאמר לו כי היו שני כלי רכב מעורבים בתאונה ועל כן, לא חקר בכיוון זה. הבוחן עיין בדו"ח הפעולה של השוטר הסיר رس"ר שי לוי (**ת/6**) רק לאחר מכן ולא בזמן אמת. אשר לחסימת שדה הראייה של הרכב הפרטី ציין הבוחן כי כאשר מדובר בהולך רגל בוגר שחוצה כביש איז"י אין חשימת שדה ראייה. במקרה דנן, עסקין בהולכת רגל מבוגרת שכשהיא במצב של הליכה או עמידה איז"י היא גבואה יותר מגובה חיזית הרכב הנאשמת. הבוחן לא ידע להשיב כיצד ציין במסקנות דו"ח הבוחן שלו כי הנאשמת הרגישה מכח מצד ימין של רכבה. הבוחן ציין, כי לא בדק שדה ראייה למצב בו הולכת הרgel הייתה שרוועה על הכביש כתוצאה מפגיעה רכב אחר הויל וגורסה זו לא עלתה כלל בעת שביצע בדיקותיו.

.9. **עת/3 - رس"ר שי לוי - העיד בפניו.** שוטר סיר שהגיע למקום התאונה בעקבות דיווח על קרונות התאונה. באמצעות העד הוגש דו"ח פעולה שנערך על ידו (**ת/6**). כמו כן, הוגש דיסק בו תועדו סרטוני מצלמת הגוף של השוטר (**ת/21**). לדבריו העד, בגין העירה שצויינה בת/6 בדיווח מהמדובר בתאונה זו לא היו מעורבים שני כלי רכב. לדבריו, הואפגש במודיעה שדיוחה על קרונות התאונה למוקד והיא הבאה לה לו כי לא היה כלי רכב אחר שהיה מעורב בתאונה.

פרשת ההגנה:

.10. הנאשמת העידה בפניו. הנאשמת בעלי רכב מסווג סובארו בצבע כסף (רישון רכב הוגש כМОזג **נ/1**). לדבריה, במועד האירוע היא נעה ברכבה בחזרה לביתה מביקור שערכה אצל אחותה המתגוררת במבשרת ציון. הנאשמת הגיעה לצומת "הראל" ועצרה בפינת הרחובות " יצחק ניסים" - "הראל", היא הסתכלה שמאלה וזאת על מנת לתת זכות קדימה לכלי רכב שהגיעו משמאלה ורק כאשר כל הרכבים עברו היא הסתכלה ימינה. הנאשמת הבחינה בעמוד של מעבר ח齐יה, אך את הפסים המצוירים על פני הכביש לא ראתה מכיוון שההתוארה שם הייתה די חלשה ובוקשי רואים משהו. הנאשמת יודאה שאין אף אחד על הכביש ולא הבחינה באף הולך רגל. בצד ימין של הכביש מותקן מעקה בטיחות שגם הסטייה לה כמעט את שדה הראייה או אז החלה לפנות ימינה מרוחב ניסים יצחק לרחוב הראל ונכנסה לנטייב הימני באטיות במהירות של כ- 20 קמ"ש ואז היא הרגישה משהו בגלגל. הנאשמת לא זכרה באיזה גלגל. או אז היא עצרה והתקדמה מעט עם רכבה הדלקה אורות איטות וירדה מהרכב. לדבריה, היא הרגישה שהיא עלתה על חוץ כלשהו. את התמונה **נ/8** הנאשמת צילמה וזאת על מנת להראות כי לא כל הפנסים דלקו בעמוד התוארה המצווי במקום. הנאשמת אישרה שצילמה אף את תמונות **נ/6 ו-נ/7** וזאת על מנת להוכיח כי קיימת הגבלה בשדה הראייה. הנאשמת עצרה את רכבה ירדה ממנו התחליה ללכט לאחור ואז הבחינה בהולכת הרgel כשהיא שרוועה על הכביש וזוועקת מכבאים ומסביבה היו אנשים. לדבריה, היא עצרה את רכבה כי היא הרגישה שעלתה על איזשהו חוץ. הנאשמת

הודתה כי כאשר הגיעו להולכת الرجل על מנת להושיט לה עזרה הולכת الرجل שאלת האם היא זו שנגנה רכב שפגע בה והוא אישרה זאת, אלא, שטענה כי היא לא הודתה בפנייה שהיא פגעה בה. ההגנה הגיעה תמונה של פנסי הרחוב בעמוד התאורה הראשי ביכר "חוללים" בו נצפו מספר פנסים שאינם דלקים (נ/8) העודה טענה כי היא צילמה זאת על מנת להוכיח כי לא כל הפנסים דלקו. כמו כן, אישרה כי היא צילמה את תמונה נ/6 ו- נ/7 על מנת להציג את מגבלת שדה הראייה של נהג הרכב ממי שנמצא שרוע על הכביש.

11. בחקרתה הנגידית, טענה כי בעת שהגיעה לכיכר עצרה את רכבה בטרם החלה לפנות ימינה לעבר רחוב הראל. לטענתה היא חיכתה שמכוניות מצד שמאל שלה יעברו אותה ורק לאחר מכן המשיכה בנסיעה. לדבריה, היא לא הבחינה מעבר החציה המותקן ומצוין בכביש ולא הבחינה בהולכת الرجل. כמו כן, ציינה כי התאורה לא הייתה מיטבית והולכת الرجل לבשה בגדים שחורים. הנאשמת אישרה כי הודתה בפני הולכת الرجل כי היא הנהגה.

דין ומסקנות:

האם הוכח ברמה הנדרשת כי הנאשמת פגעה בהולכת الرجل על גבי מעבר ח齐יה?

12. בעניין זה מצאתי לקבל את עדותה של הולכת الرجل, נב' **בתיה שבבו**, כדלקמן: "הנוגעת הגיעה מצדimin של הנאשמת הגעה מרחוב יצחק ניסים ופנתה ימינה לכיוון מעבר הח齊יה שבו עברתי. ובהמשך ראייתי שהיא נוהגת ואני עוברת והיא נתנה לי את המכחה הראשונה". (פרוט' בעמ' 3 שורות 8 ו- 12).

עוד בהמשך דבריה, ציינה הולכת الرجل כי כאשר הייתה שרואה על הכביש הגעה אליה הנאשמת או אז היא הצינה לה את השאלה האם היא זו שפגעה בה והיא השיבה בחוויב (פרוט' בעמ' 3 שורה 25).

בהמשך עדותה ציינה הולכת الرجل כי הנאשמת קשרה עצמה לתאונת ולפגיעה בה כדלקמן: "...לא זיהיתי אותה רק שאלתי אותה גברת זאת את והוא אמרה לי שכן...היא התקשרה במו"ש ביום 31.7.21, היא אישנה אנוושית, לא לשאול שלומי אלא לדבר עם אחותי לשאול מה קרה בתאונת ולמצבי.. היא התקשרה אליו ביום של השיקום... היא אמרה לי להבא אל תלבשי בגדים שחורים.". (פרוט' עמ' 4 שורות 8-1).

13. עדותה של הולכת الرجل בעניין זה אושרה בעיקרה אף על ידי הנאשמת עצמה בחקרתה מלמדת על כך, כי הנאשמת אישרה כי פגעה בה וקשרה את עצמה לתאונת ולפגיעה והיא התנהגה כמו שמעורבת בתאונת אף שלאחר התאונה בכר שהביעה אמפתיה כלפי הולכת الرجل כמצופה ממי שפגע באדם.

14. עדותה של הולכת الرجل אף נתמכה בדברים הספונטניים שנאמרו על ידי הנאשמת מיד בסמוך לאחר התאונה שתועדו במלצת הגוף של השוטרים. כך בסתון 1 דקה 4:30 תועדה היא אומרת "הרגשתי", פגעתה פה", כאשר היא מצביעה ליד מעבר הח齊יה, וכן בדקה 7:24 "הרגשתי שהאותו של פגע במשהו". כן בסתון השני בדקה 1:00 שם אמרה הנאשמת "הרגשתי משחו.. האוטו נגע". בהודעתה

של הנאשמה במשטרה (ת/19) בעמ' 3 שורה 6 צינה "הרגשתי משהו באותו כמו חבטה אז עצרתי את האוטו כדי לראות מה קרה אם עלייתו על משהו או משהו בכביש ואז ראיתי איש שוכבה בכביש".

.15. בשים לב כאמור, מצאתי לקבוע כי הנאשمة פגעה בהולכת הרגל מעבר החציה בזמן רולוונטיים ובנסיבות שפורטו בכתב האישום.

האם הוכח מנוגן התאונה והאם היו שני כלי רכב מעורבים בה ?

.16. לא הבהיר די הצורך אופן התרחשויות התאונה ונדמה - בהיעדר חקירה יסודית מטעם המאשימה - כי הספק בעניין זה נתוע היבט בריאות כפי שיפורט לעיל. אומנם יאמר כבר עתה, כי האפשרות שהיו שני כלי רכב מעורבים בתאונה לא עלתה על ידי הולכת הרגל או הנהגת ואולם אפשרות זו אינה משוללת יסוד והוא נטועה, כאמור, בריאות כפי שיפורט להלן.

ודוק', מקום בו קיים דיווח של הולכת הרגל המתאר שתי פגיעות בתאונה ודיווח נוסף של המודיעע (הגורם שהתקשר למשטרה מוקד 100 ודיווח על קרונות התאונה, מודיעע שאינו קשור להולכת הרגל) בו ציינו שני כלי רכב מעורבים הרי שהדבר היה אמור להדליק נורה אדומה בפני בוחן תאונות הדרכים. במקרה זה היה על הבוחן לבדוק את האפשרות ולשלול או לאשר אותה.

.17. בעניין זה אזכיר, כי מצאתי את עדותה של הולכת הרגל כעדות מבולבלת. הולכת הרגל מתארת מצב בו היא נפגעה **פעמיים** מרכיב הנאשמת. בהודעתה הראשונה של הולכת הרגל במשטרה מיום 23.9.21 (ת/1) צינה כדלקמן: "לשמחתו הרבה ויזכרוני יהודית כאשר פגעה بي נהגה לאט, היא כנראה הייתה בהלם, ניסתה לעזור את האוטו באיטיות. אני הייתה עם סל ביד שמאל, ביד ימין היה התקיק הרגל וקמתי כמו גיבורה. קמתי ופתחום היא נהגה או שהיא רצתה לעזר את האוטו שוב. היא נתנה לי מכח נספת חזק ביד השמאלית. כאבים מאד חזקים עד היום... לצערנו הרבה נזק די רציני ברגל הימנית. אני חציתי את מעבר החציה בהליכה רגליה. הרכב הפוגע הגיע מכיוון רחוב ניסים יצחק מרפאת בריאותה, פנתה שמאליה, היא לא נסעה מהר מצד ימין שלי"

קיבלתி מכח בצד ימין של גופי אני נפלתי כתוצאה מהמכה השנייה.

אני חציתי שלושת רבע של מעבר החציה. נפגעתתי לקרأت הסוף. היא פגעה בי פעמיים. פעם ראשונה נפלתי וקמתי, בפעם השנייה היא שברה לי את ירך. אני לא זוכרת האם הנהגת הפוגעת עצמה לפני המעבר. היא הייתה בצד של הכביש, צמודה למדרכה. נפלתי בפעם הראשונה, קמתי בפעם השנייה היא שבר. אני ראיתי הרכב גדול לפני הפגיעה. הנהגת ניסתה לעזור. במקרה השני הייתה זורקה על הכביש".

.18. בהודעתה של הולכת הרגל ביום 14.10.21 (ת/2) צינה כדלקמן :

" היא פגעה בי בפעם הראשונה עם חזית הרכב שלה הקדמי, הייתה עם תיק כתף ושקית, נפלתי על הכביש על

צד שמאל שלו, היא פגעה בי בצד השמאלי של הגוף כי הסתוובתי מהבאהה שהיא הולכת לפגוע بي, נפלתי ואני קמתי לבד בפעם הראשונה, ושוב היא פגעה בי כי ניסתה לעצור את הרכב קרוב למדרכה, אולי אני לא בטוחה. בפגיעה השנייה היא פגעה בי עם הצד השמאלי של הרכב שלו לפי זכרוני עם הגלגל שלו אני נפלתי על הגב וראיתי מצד ימין שלו את הגלגל של הרכב, מהלץ עצקי היה בסתטרטס".

19. על פי עדותה של הולכת الرجل, כאמור בהודעותיה במשטרה, היא נפגעה פעים מרכיב הנואשתת כאשר בפעם הראשונה הננחת עזרה את רכבה וגרמה לה ליפול על הכביש. הולכת الرجل הצלילה מקום על רגליה ולאחר מכן, הנואשתת המשיכה בנסיעה עם רכבה ואז פגעה בה שוב. יצוין בהקשר זה, כי עסקינן באישה מבוגרת שהחזיקה תיק וסל או שkeit בידה השנייה ולאור האמור יש להניח כי הקימה מנפילהה בפעם הראשונה ארוכה פרק זמן מסוים. כאשר לא ברור משכו של אותו פרק זמן ואולם, יש להניח כי הנואשתת במרקחה זו לו עזרה את רכבה במקום באופן מיידי - הייתה מבחינה בה ולא פגעה בה שוב.

20. באופן התרחשות התאונה לאור גרסת הולכת الرجل לא נבחנה על ידי הבודן. יער, כי גרסת הולכת الرجل אינה מתיחסת עם מבחן השכל הישר בשלוש נקודות עיקריות.

הachat, כיצד זה רכב הנואשתת פגע בהולכת الرجل שכן, הנואשתת העידה כי לא הבחינה כלל בהולכת الرجل עובר לפגיעה וכי היא נסעה בmphות של כ- 20 Km"ש מכאן, כי הנואשתת הגיבה ופעלה לעצור את רכבה רק לאחר הפגיעה הראשונה. במקרים אלה, היה ניתן לצפות שרכב הנואשתת יחולף על פני הולכת الرجل שכן, בהינתן מרחק התגובה והבלימה לפי mphות של כ- 20 Km"ש הרי שלאחר הפגיעה היה אמר רכב הנואשתת להמשיך בנסיעה לזמן ולמרחוק התגובה כאשר זמן מופעתו הינו כנראה אחת עד 1.20 שניה לערך יש להוסיף זמן ומרחוק בלימה של לכל mphות 5.5. מטרים וזאת עד לעצירתו המוחלטת. לו אלו היו פני הדברים, הרי יש לישב את השאלה כיצד רכב הנואשתת יכול היה לפגוע בהולכת الرجل שוב בפעם השנייה?

השנייה, לא ברור מאייז חלק של רכב הנואשתת נפגעה הולכת الرجل.

שלישית, לו פגעה הנואשתת בהולכת الرجل בפעם הראשונה עם חזית רכבה בmphות של כ- 20 Km"ש הרי שפגיעה זו הייתה אמורה להיות חזקה יותר מהפגיעה השנייה שהתרחשה עת הנואשתת עמדה עם רכבה בנתיב הימני של הכביש והוא החלה בנסיעה לצורך חניית רכבה לצד הכביש.

בעניין זה יצוין, כי ניתן להבחן בסירטונים במקום בו הולכת الرجل הייתה שרואה על הכביש. המקום הנ"ל מרוחק מספר מטרים אחרי מעבר החציה (5-2 מטרים), מרחק הטלה המתאים למphות של כ- 20 Km"ש מעלה ולאור זאת ניתן לשלו אפשרות כי התאונה התרחשה בmphות אפסית.

21. בדוח הפעולה של הסיר, **ר"ס"ר לוי ישי (ת/6)** צוין כי בשעה 22:21 הודיע מר יהודה יומטוב זילברמן

על תאונה בה כמות נפגעים 1 ושני כלי רכבים מעורבים. עדותו של מר לוי יש בבית המשפט ציון כי בבירור שערך עם המודיעה גב' קלר לאן שהוא גם שוטרת שלא הייתה בתפקיד בעת האירוע והתברר לו כי עסקין ברכב אחד והולכת רגל. לא הובրר האם המודיעה הייתה עדה להתרחשות התאונה ונראתה כי היא שימשה כמודיעה בלבד שכן, לו הייתה עדת ראייה הסיר היה מתייג אותה כעדת ראייה. במצר הבוחן מיום 29.9.21 (ח/16) הבוחן מצין כי התקשר למודיע מר זילברמן ואולם, לא זכה למשמעות. הבוחן לא ביצע פעולות נוספות כדי ליצור קשר עם מר זילברמן וזאת על מנת לבדוק האם היה עד להתרחשות התאונה ולבוחן את האפשרות שהיא רכב נוסף מעורב בתאונה בהתאם לדיווח שנתקבל ממנו.

.22. לאור האמור, בהיעדר ראיות מספקות ומפורטות ובහיעדר התייחסות הבוחן לגרסאות המפורטוות של הנגט והולכת הרجل המעורבות, קיים קושי להבין את מנוגנון התאונה.

.23. אך יש להוסיף כי על רכב הנואשת לא נמצא נזק או ממצאים אחרים המעידים על התנששות הרכב בהולכת הרجل (דו"ח בוחן **ח/7** בסעיף 5 ובסקיצה **ח/9**). כאשר לשיטת ההגנה ככל שרכב הנואשת פגע בהולכת הרجل במהלך כ- 20 Km"ש ובויתן העובדה כי משקללה של הולכת הרجل הוא 75 ק"ג אזי היה ניתן לצפות לסימנים על גבי הרכב. הבוחן אומנם ציין הייעדרם של ממצאים אלה בדו"ח ואולם הוא לא התייחס למשמעות הדברים בדו"ח.

.24. אשר לטענה כי הולכת הרجل מסרה בהודעתה במשטרת כי רכב "ניסאן" בצבע אפור גדול פגע בה פרטיהם אלה אינם תואימים את נתוני רכב הנואשת, רכב סובארו, בצבע כסף (ח/1, נ/1). לשיטת ההגנה פרטיהם אלה שונים באופן משמעותי ואינם מתישבים עם גירסת התביעה. עיין זה מצאתי לדוחות הטענה שכן, הולכת הרجل לא צינה באופן וודאי כי עסקין ברכב מסווג "ניסאן" ומיד לאחר שציינה את סוג הרכב סיימה דבריה. כמו כן, בשים לב לעובדה כי עסקין בשעת חסיכה נראה כי הצבע "אפור" דומה לצבע "כסף מטאלי". כך שהדבר יכול להתיישב עם תאור רכב הנואשת.

.25. כמו כן, לא מצאתי לקבל טענת הנואשת כי היא לא הבחינה בהולכת הרجل הויל והוא הייתה שרועה על הכבש וזאת בהיעדר הוכחה. בסירטון השוטר בדקה 04:36 מסרה הנואשת כדלקמן : **"אני לא ראייתי את המעבר ח齊ה, את האמת, כי חשור, לא, אין ממש תאורה חזקה."**.

ההגנה לא הגישה חוות דעת בוחן נגדית כאשר הציגה תמונות שצילמה הנואשת בזמן ובמקום שאינם ידועים. כך $\frac{1}{8}$ תמונה לפיה חלק מפנסי עמוד התאונה לא פועלן כאשר רק שניים מתוך חמשת הפנסים פועלן. בנוספ' צינה, כי הולכת הרجل לבשה בגדים שחורים (ח/19). בנוספ' צינה כי שدة הראייה שלה היה מוגבל כלפי הנעשה בכਬיש בחזית רכבה. הנואשת הציגה תמונות (נ/5-נ/7) כדי להמחיש הגבלת שدة הראייה. הטענות הנ"ל לרבות הריאות שהוצעו - אין بداי לקבלן- בשל העובדה כי עסקין בראיות שלא נאספו מזרית התאונה והן יוצרו בתנאים שאינם ידועים ומשכך משקלן הריאיתי הינו אפסי.

האם הטעינה הוכיחה אחריותה של הנואמת להתרחשות התאונה ?

26. כידוע, עצם הפגיעה של נהג הנהוג ברכב בהולך רגל אף כאשר מדובר מעבר ח齐יה אין פירושה אחריות מוחלטת ויש צורך להוכיח כי הנהג התרשל בעת נהייתה. במקרה דנן, לא בוצע שחזור תאונה וזאת לטענת המואימה בהיעדר נתונים מספקים לצורך כך.

27. **המסגרת הנורמטיבית** - חובותיו של נהג כלפי הולך רגל אשר חוצה את הכביש מעבר ח齊יה הוסדרו בתקנות התעבורה, בין היתר, בתקנות 52 (3)(6) ו- 67 (א) לתקנות התעבורה כדלקמן:

הוראת **תקנה 52 לתקנות התעבורה** קובעת כדלקמן:

"**בכפוף** לאמור בתקנה 51 **חייב** נהוג רכב **להאט** את מהירות הנסיעה, ובמידת הצורך אף לעזרו את רכבו, בכל מקרה שבו צופיה סכנה לעוברי דרך או לרוכש, לרבות רכבו הוא, ובמיוחד במקרים אלה:

(3) כשהראות מוגבלות מכל סיבה שהיא ;

(6) בהתקרבו למעבר ח齊יה ;

הוראת **תקנה 67 לתקנות התעבורה** קובעת כדלקמן:

"**(א)** נהוג רכב המתקרב למעבר ח齊יה, והולכי רגל בחוץם במעבר, **יאפשר** להם להשלים את הח齐יה בביטחון **אם יש צורך בכך יעזור את רכבו לשם כך.**

(א1) נהוג רכב המתקרב למעבר ח齊יה, **יאט** את רכבו אם הולך רגל עומד על המדרכה בסמוך למעבר הח齐יה **אם ניכר שכונתו של הולך הרגל לחצות את הכביש, יתן לו זכות קדימה.**"

ביחס ל חובותיו של נהג בהתקרבו למעבר ח齊יה קבוע כבוד השופט אור בע"פ 558/97 **מלנייק נ' מ"י**, (נבו, 3.5.98), כי על נהג המתקרב למעבר ח齊יה חלק חובת זהירות מוגברת, וכי עליו לצפות שהולך רגל ינסה לחצות את הכביש, שלא יהיה עיר לרכב מתקרב, ואף שיתרשל.

"**מהן הנסיבות להן צריך נהוג רכב ליתן דעתו בהתקרבו למעבר ח齊יה? עליו ליתן דעתו לכך, אם יש מי אשר מתכוון לחצות את הכביש במעבר הח齊יה ; ואם כן - להתאים את מהירות נהייתה במקרה של חצייתו את הכביש. בסוגרת זו, וכדי לכבד את זכות הקדימה של הולך הרגל למעבר ח齊יה, עליו לצפות שזיה ינסה לחצות את הכביש ; שאולי לא יהיה עיר לרכבו המתקרב ; אולי ייטול על עצמוו**

סיכון של ח齊יה על אף התקרכות הרכב; אולי יسمוך על כך שהרכב יכבד את זכות הקדימה שלו. עליו להתחשב גם באפשרות של התנהגות רשלנית מצדיו של הולך הרגל".

בע"פ 882/01 **ישראל שטריזנט נ' מדינת ישראל, פ"ד נ"ז(5) 506 (13.7.2003)**, חזר בית המשפט על חובת הצפיפות המוטלת על נהג בהתקרכו למעבר ח齊יה וקבע :

"מתקין התקנות צפה אפוא סכנה האורבת להולכי-רגל במעבר ח齊יה, ועל כן מצא להטייל על נהג הרכב חובה להאט את מהירותו נסייעתו, ועל-פי הנדרש אף לעצור את רכבו, כדי לאפשר להולכי רגל להשלים בביטחון ח齊יו של מעבר ח齊יה. אכן, הדעת נותנת כי על נהגים ברכב המתקרבים למעבר ח齊יה שומה עליהם לצפות הימצאותם של הולכי רגל במעבר הח齊יה- או הולכי רגל העומדים לעלות על מעבר הח齊יה - ולנקוט אמצעי זהירות ראויים למנוע פגיעה בהם". (עמ' 519, פסקה 28, ד-ה).

בהמשך התייחס בית המשפטعلילון בעניין שטריזנט לחובה המוטלת על נהוג להנוג ב מהירות סבירה לתנאי הדרך ולחובה המוטלת עליו להאט את מהירותו בהתקרכו למעבר ח齊יה כדלקמן:

" מהירות הנסעה בcoli רכב חייבת להיות סבירה: לתאים את הנסיבות, את תנאי הדרך ואת התנוועה בה. המהירות הסבירה אינה ניתנת לכימוט מראש (להבדיל מן מהירות המירבית המותרת) ונגזרת היא, בין השאר, מתנאי השטח, מתנאי הראות, ממזג האוויר וכו'. אין דומה מהירות הסבירה ביום גשם ל מהירות הסבירה ביום בהיר; אין דומה מהירות הסבירה בדרך עקללה ל מהירות הסבירה בדרך ישרה; ואין דומה מהירות הסבירה בדרך שאין בה מעבר ח齊יה ל מהירות הסבירה בדרך שעליה מעבר ח齊יה לשימושם של הולכי רגל. ראו : רע"פ 6338/99 בוחניך נ' מדינת ישראל (לא פורסם).

סבירותה של מהירות בנסיבותו של כל מקרה תיקבע, בין השאר, בשים לב לחובה המוטלת על נהג להאט את מהירותו, ועל פי הנדרש אף לעצור את רכבו בכל מקרה שבו צפואה סכנה להולכי רגל. כך הוא, במיוחד שעיה שנוג ברכב מתקרב אל מעבר ח齊יה. על פי נורמות אלו- הקבועות גם בתקנות 52 ו- 67 (א) לתקנות התעבורה - תיקבע גם מהירות הסבירה שיש לנוהג בה ברכב לפני מעבר ח齊יה" (עמ' 522, פסקה 33 ג-ו).

לצד זאת, יש לציין כי אחוריות נהג המתקרב למעבר ח齊יה הגם שהוא אחוריות מוגברת, אינה אחוריות מוחלטת כפי שעמד על כך בית המשפט

- על בג"ץ 8150/01 דליה קרנסקי נ' פרקליטות המדינה
- המחלקה הפלילית (פורסם בנובו)(6.8.14) להלן: "בג"ץ קרנסקי") :

"ניתן אפוא להצביע על שני כללים גדולים בכוגן דא שאינם סותרים זה את זה. הכלל הראשוני הוא כי על נהג המתקרב למעבר ח齊יה מוטלת אחוריות מוגברת. זהו השטח של הולך הרגל. אכן, גם

על הולך הרجل חלים כללים בהגינו לשטח זה, אך על השולט בכלי בעל-כוח קטלני מוטלת האחוריות, הראשונה במעלה, לנוגה בנסיבות. אחוריות זו כוללת, על פי הפסיקה, חובה לצפות, במידה זו או אחרת, את האפשרות כי הולך הרجل עשוי להתרשל - כך במיוחד קבוצות אוכלוסייה מזוקדות כגון ילדים וקשיישים. כלשון תקנה 52(6) לתקנות התעבורה התשכ"א-1961: "בכפוף לאמור בתקנה 51 חייב נהג רכב להאריך את מהירות הנסיעה, ובמידת הצורך אף לעצור את רכבו, ככל מקרה שבו צפואה סכנה לעוברי דרך או לרוכש, לרבות רכבו הוא, ובמיוחד במקרים אלה... (6) בהתקרבו למעבר חציה". הכלל השני כי האחוריות אינה מוחלטת. אין עסוקין באחריות קפידה. העבירה היא גרם מוות ברשלנות. טרם מושמע נאשם בעבירה כזו, על התביעה להוכיח שלושה מרכיבים: התשלות, גרימת מוות, וקשר סיבתי משפטי ועובדתי ביןיהן".

ראו גם, בעפ"ת (נצרת) 13-05-28434 איתי ברzel נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (23.10.2013) (להלן: "ענין ברzel"):

"השאלה היא, מה צריך ומה יכול היה המערער לעשות על מנת למנוע את התאונה, ובහינתן, כי לא יכול היה לעשות דבר, או למצער, התביעה לא הוכחה מה יכול היה לעשות, איזו יוזמה המערער...(פסקה 54).

"אין בעצם הפגיעה במנוחה שחתכה על מעבר חציה, אשר גרמה למותה, כדי לנגבש קטגורית את אחוריות הנהג הפוגע, בפליליים. עדין עומדת למשיבה החובה להוכיח כל אחד מיסודות עבירות הרשלנות בנטול ההוכחה הנדרש בפליליים והשאלה היא האם צלה המשיבה בהוכחה הנדרשת... (פסקה 56). (הדגשה שלי נ.נ.).

על המשיבה להוכיח, אפוא, כי הפגיעה במנוחה הייתה יכולה להימנע ולהוכיח באופן פוזיטיבי כיצד הייתה יכולה התאונה להימנע. רק אם מגיעים למסקנה חשובה ולפיה, התאונה הייתה יכולה להימנע ובאילו תנאים יכולה הייתה להימנע, כי אז היה ניתן לקבוע, כי המערער חריג מתנאי ההתנהגות הנדרשים וכי התגבשו ענינו יסודות עבירות ה"רשלנות" ולפיכך, יש להרשיעו בפליליים ... (פסקה 58).

בעפ"ת 16-02-55108, אריה בשראי נ' מדינת ישראל (ນבו, 13.6.2016), נקבע, בין היתר, כדלקמן:

"על פי קביעת בית משפט קמא שדה הראה פתוח וניתן להבחן במעבר החציה מרחק של 120 מטר. לא די בקביעה הכללית לגבי שדה הראה. השאלה שלא נבדקה במהלך החקירה ובית משפט קמא לא נתן עליה את הדעת היא באיזה מרחק היה המערער מהולך הרجل בעת שיכל היה להבחן בו בראשונה והאם בנסיבות אלה כשהולך הרجل חוצה בריצה את הכביש, ניתן היה למנוע את התאונה".

28. אין חולק כי במקרה דנן לא בוצע שחזור כאשר ענין זה הינו מחדל חקירת מהותי ובמיוחד שעיה שהיה

בידי התביעה נתונים לצורך כך או יכולה הייתה להציל נתונים אלה. וכך, הבוחן לא ביצע פעולה "הצבעה" לא עם הנאשמת ולא עם הולכת الرجل בזרת האירוע בזמן הסמור לאחר קרות התאונת. אומנם הבוחן מציין כי "לא בוצע שחזור מכיוון ונגגת הרכב טעונה בחיקורתה ובשיטה כי כלל לא ראתה את הולכת الرجل לפני הפגיעה אלא רק הרגישה מכיה מימיין, שכן, אין מספיק נתונים על מנת לבצע שחזור". ואולם, הבוחן יכול היה להסיק כי המקום בו הרגישה הנגגת את המכיה הוא מקום הפגיעה ולבקש מהנגגת להצביע על מקום זה (כפי שאף נראה בסירטונים). אף אם לא ידועה הנקודה המדויקת הרי שניתן היה להציל ממנה למצער את "אישור האימפקט". בעניין זה העידה הולכת الرجل בעדותה בבית המשפט ואף סימנה את מקום הפגיעה על גבי תמונה של מעבר הח齐יה (ת/4) ואולם, סבורני כי היה מקום לבצע את הפעולה הנ"ל בזרת התאונת בסמוך לקרוות התאונת ולא כנוהה אחרתה. בנוסף קיים פער באשר למקום הצבעת הולכת الرجل בין הודעתה במשטרת שם צינה "אני ח齊תי שלושת רבעי של מעבר הח齐יה. נפגעתתי לקראת הסוף" ואילו בעדותה בבית המשפט (ת/4) צינה כי הפגיעה הייתה בין הפס השלישי לרבעי (בין שני נתבי התנועה ובאמצעו מעבר הח齐יה).

29. באשר לכיוון ח齊ית מעבר הח齐יה שהינו נתן יסודי בכל חקירות תאונות דרכים ציין הבוחן בדו"ח כי הולכת الرجل חצתה את מעבר הח齐יה מיימן לשמאלי כאשר מחומר הריאות עולה כי היא חצתה את מעבר הח齐יה משמאלי לימיין. בשל נתון יסודי שגוי זה ערך בוחן התנועה את מבחן שדה הראייה כאשר העמיד הולכת רגל על שפת המדרכה בסמוך למועדר הח齐יה בצד ימין של המעבר (ת/18). הבוחן קבע את המרחק בו ניתן לzechot הולכת רגל למרחק של 17 מטרים ואולם, כאמור, הנקודה ממנה הגיעו הולכת الرجل הינה מצד השמאלי של מעבר הח齐יה המרוחק מהנקודה שנבדקה על ידי הבוחן לכל הפחות ב- 7 מטרים (רוחב של שני נתבי תנועה).

30. הבוחן לא ערך חישוב מהירות לתאונת נמנעת.

31. בכלל הדברים עולה כי המשימה לא הציגה תמונה ראייתית מספקת לצורך קביעת אחריות מוחלטת הנגחתת לרכב. מעוני בית משפט לא נעלמה העובדה כי על פי עדותה של הנאשנת היא כלל לא הבחינה בהולכת الرجل לפני קרות האירוע ואולם, עובדה זו, כאמור, בהלכה הפסוקה אין די בה כדי להביא להרשעתה ועל גופו החקוריה של המשימה לעורר חישוב על יסוד הנתונים והנסיבות בזירה. בהקשר זה ראוי לציין כי עסוקין בתאונת שאירעה בשעתليلת עסוקה של הולך רגל. על כן, יש להיות מודעים לכך, כי בעת חשיכה ובמקומות שאין מוארם כראוי מנוקדות מבטו של הולך الرجل מסתמנת תאורות כל' הרכב על ידי אורות הפנסים הקדמיים על רקע כהה וחוסר חdotsות לעומק הראייה כאשר הערצת המרחק וה מהירות של כל' הרכב על סמך התקראבות פנסי הרכב בלבד היא גסה ביותר ועלולה להביא להערכתה מוטעית של הולך الرجل. כמו כן, מן הראיי לציין כי הקטנת רגשות החושים עם הגיל מסבירה את העובדה כי חלק ניכר של הולכי الرجل הנפגעים בלילה הם מגיל 60 ומעלה.

אשר לטווח ותחום הראייה של הנגח בשעת חשיכה הרי שבעת חשיכה במקום שאין מואר היבט מוגבל טווח הראות האפקטיבי של אורות הרכב בכיוון הנסיעה ובתחום האלומה האפקטיבית של הפנסים לרוחב הדרך. במקרה זה טווח הראייה הקרייטי לראיית הולך רגל הלבוש בגדי כהה על רקע כביש אספלט מוגבל ל- 20 - עד

ל-30 מטרים.

.32. במקורה דנן, הבוחן קבע כי מקום התאונה מואר היטב בתאורות רחוב. קביעתו זו נתמכת בתמונות שצולמו על ידו. ניתן לראות כי מדובר בראות לילה טובות וכי פנסי הרחוב מוארים. בלוח הצלולמים/DISK התמונות קיימות תמונות נוספות של הבוחן של רכב הנאשם מכל צדדים כאשר נראה לאורה כי קיימת עיטה גמורה. בתמונות אלה הופיעה מערכת הבזק אורי ("פלאש") וזאת לצורך התמקדות בעצם מסוים בתמונה (במקורה זה הרכב הנאשם).

הבזק האור יצר עיטה מסביב לאותה נקודה ואולם, בתמונות האחרות וגם בסירטונים ניתן לראות כי קיימת תאורת לילה סבירה.

.33. לאור האמור, מצאתי כי המאשימה לא הניחה תשתיית ראייתית מספקת להוכחת המיוחס לנאשם בכתוב האישום ומשכך מצאתי לזכותה מחמת הספק.

זכות ערעור כדין.

ניתנה והודעה היום ג' שבט תשפ"ג, 25/01/2023 במעמד הנוכחים.

ניר נחשון, שופט

הוקלד על ידי רחל יוסף